

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 12 ABRIL DE 2024 | Número 246

PÀG. 3 | EPISCOPAT

Joan Carrera, més que un bisbe

PÀG. 5 | XAVIER MORLANS

"Hi ha deu mil capellans casats a l'Església catòlica"

PÀG. 13 | COSES D'ANTES

La trona de predicar

PÀG. 16 | FRANCESC TORRALBA

"La fe ha estat un antídol important per viure el dol"

PÀG. 22 | RELIGIONS

Una exposició retrata la divinitat femenina al llarg dels anys

Com s'ha viscut el Ramadà a les escoles? | PÀG. 7

PÒRTIC

La celebració del Ramadà ha acabat aquest dimarts 9 d'abril. A les escoles catalanes hi ha un munt d'alumnes que viuen aquest mes de pregària, dejuni i reflexió intensament. Per aquest motiu, els centres educatius miren d'acompanyar aquesta vivència i aproximar la tradició a la resta d'alumnes que no la coneixen, també dins les escoles d'iniciativa social. Com s'ha viscut el Ramadà a les escoles?

SUMARI

3 Actualitat

Joan Carrera, més que un bisbe

Xavier Morlans: "Hi ha deu mil capellans casats a l'Església catòlica"

Com es viu el Ramadà a les escoles?

Les Germanes Hospitalàries celebren els 25 anys de la canonització de sant Benito Menni

Coses d'Antes: La trona de predicar

Francesc Torralba: "La fe ha estat un antídol important per viure el dol"

El prefecte per la Doctrina de la Fe: "El Papa mai parlarà ex cathedra"

Una exposició retrata la divinitat femenina al llarg dels anys

Mor el capellà Pere Dalmau Vidal, rector de les parròquies de Reus de l'Assumpció i Sant Joan Baptista

28 Panoràmica

Idolatria i veneració, per Maria Rosa Ocaña

30 Recull de premsa

31 La setmana a les xarxes

Joan Carrera, més que un bisbe

Com tantes coses en aquest país, el bisbe Joan Carrera era més que un bisbe. Així ho va resumir el periodista **Antoni Bassas** al final de la presentació d'un nou llibre sobre el qui va ser bisbe auxiliar de Barcelona i que va morir ara fa 15 anys. *Mireu els lliris del camp*, editat pel CPL, és el títol d'un recull d'una quarantena de testimonis que van conèixer i treballar amb el bisbe des de la seva etapa pastoral en les parròquies de la perifèria de Barcelona o acompanyant-lo en el seu compromís social, cultural i nacional.

El capellà i historiador **Jaume Aymar**, els periodistes **Antoni Bassas** i **Marcel Joan**, i l'editor **Eduard Fornés**, són alguns dels testimonis que recull el llibre i que van presentar-lo en un acte dijous al vespre a Sant Pau del Camp de Barcelona, amb una tertúlia moderada amb precisió per **Teresa Pou**, exdirectora de Ràdio Estel. **Ramon Corts**, **Bernabé Dalmau**, **Joan Soler Amigó**, **Ignasi Garcia** i **Clavel**, **Salvador Bacardit**, **Àngel Jesús Navarro**, **Antoni Matabosch**, **Josep M. Domingo**, **Ignasi Miranda**, **Francesc Romeu**, **Pere Fàbregues**, el cardenal **Lluís Martínez Sistach**, i els presidents **Artur Mas** i **Jordi Pujol**, són altres signatures que recull el llibre. **Jordi Breu** ha estat impulsor i coordinador

d'aquesta edició. Molts d'ells estaven presents en l'acte, al que també van assistir el bisbe auxiliar de Barcelona **David Abadias**, i l'arquebisbe d'Urgell, **Joan-Enric Vives**, i el director general d'Afers Religiosos, **Carles Armengol**.

Calia un altre llibre sobre el bisbe Joan Carrera? Després del llibre entrevista amb Francesc Romeu, del que es va dir a l'acte **d'homenatge** a Santa Maria del Mar el 2009, de l'exhaustiva **biografia** de **Joaquim Ferrer** i **Francesc Teruel**, del recull **d'articles** *Ara Mateix...* Doncs amb el nou llibre queda clar que sí.

ELS SEMINARISTES ACTUALS QUE PROBABLEMENT JA NO SABEN NI QUI ERA AQUEST BISBE "SEMPRE CAPAÇ D'ESTAR AL COSTAT DE TOTHOM"

No es tracta de beatificar el bisbe Carrera, sinó de donar-lo a conèixer. Així ho va exposar al final de l'acte el bisbe David Abadias: "Estimar-lo i no utilitzar-lo és ajudar a donar-lo a conèixer". I va posar com a exemple la necessitat d'explicar qui era Carrera als seminaristes actuals que

probablement ja no saben ni qui era aquest bisbe "sempre capaç d'estar al costat de tothom".

El llibre i la mateixa presentació expliquen elements que cal recordar per definir Joan Carrera. Un eix comú que és la seva capacitat per crear ponts entre l'Església i el món social i polític. Ponts que avui, en molts casos, s'han trencat o s'han deixat de transitar.

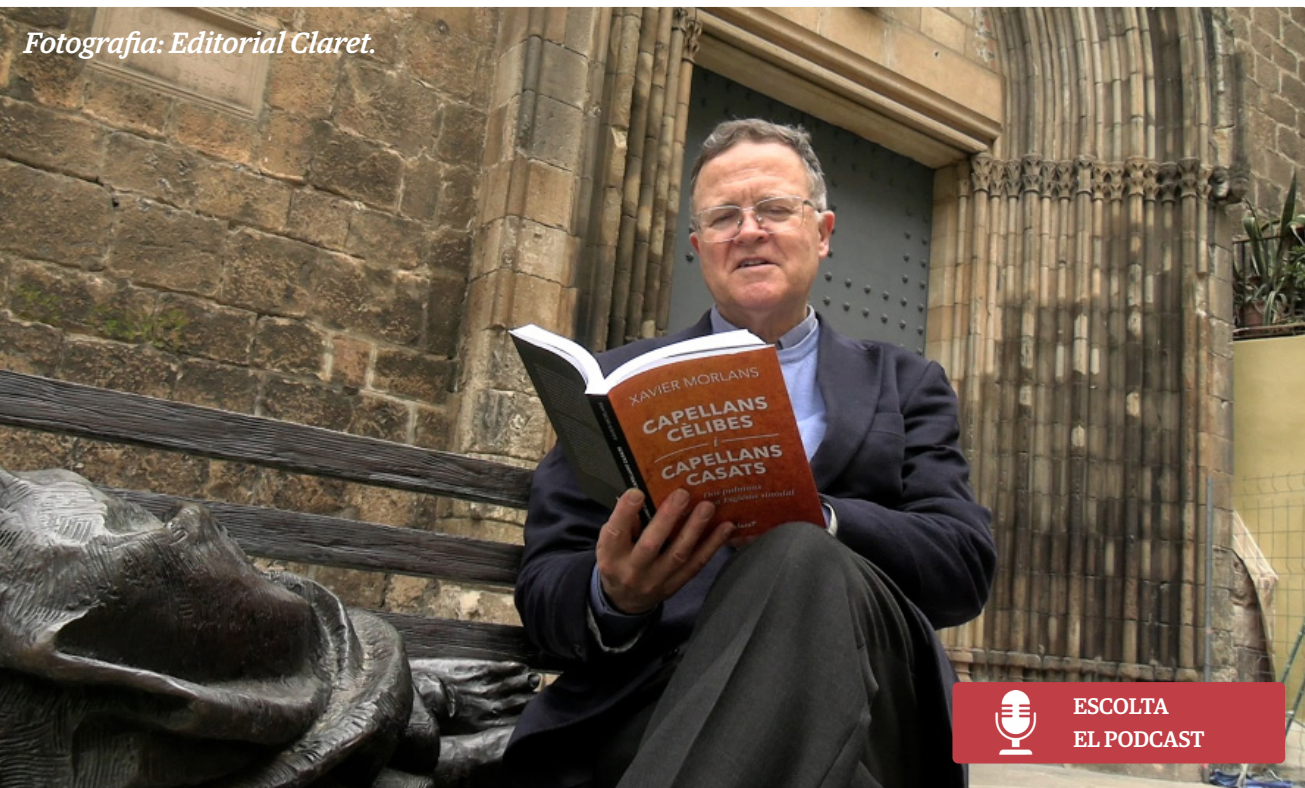
"COM QUE ERA UN HOME DE DIÀLEG TENIA CREDIBILITAT"

Un home que "parlava clar" (Eduard Fornés). Marcat per uns orígens humils, que el porta-

ven "a expressar opinions amb una experiència sempre arrelada" (Antoni Bassas). Amb un "humor transcendent" (Jaume Aymar) i "com que era un home de diàleg tenia credibilitat" (Marcel Joan). I tot això en un context marcat per una doble realitat que va fer compatible i complementària: l'acollida dels immigrants arribats a Catalunya els anys 60 i un profund catalanisme que no va renunciar mai a defensar i transmetre.

"El bisbe Carrera no va fer carrera eclesiàstica", és el joc de paraules que també va fer servir Antoni Bassas per explicar les conseqüències que va tenir la seva coherència i llibertat d'esperit, però també la seva catalanitat. Tot i ser una persona molt evangèlica, sovint era més apreciat per sectors de fora que de dins de l'Església. El llibre de testimonis sobre Joan Carrera ajuda a corregir-ho.

Fotografia: Editorial Claret.

Xavier Morlans: “Hi ha deu mil capellans casats a l'Església catòlica”

Hi ha deu mil capellans catòlics, que depenen de Roma, casats. Aquesta afirmació que, potser sobtarà a molta gent, és ben real a l'Església catòlica. I és una de les afirmacions que es troben en el **llibre** *Capellans cèlibes i capellans casats*. *Dos pulmons per a una Església sinodal*, del capellà i teòleg **Xavier Morlans**, editat per Claret. L'obra es presenta el dimecres 17 d'abril a les 19h a l'Hospital de Campanya de Santa Anna. Amb l'autor hem parlat al pòdcast de **La Rebotiga** d'aquest dijous.

Els capellans casats als quals Morlans fa referència són els capellans de les esglésies d'Hongria, Romania, Grècia, Ucraïna, o el Líban. “Les esglésies ortodoxes es van separar de Roma, però hi ha les que van romandre fidels a Roma, i van aconseguir mantenir els capellans casats”. Aquestes esglésies orientals tenen un Dret Canònic propi que fa l'elogi del capellà casat de la mateixa manera que el fa dels cèlibes, que va ser revisat i aprovat per **Joan Pau II**, reconeix Morlans.

Un llibre “que ha gestat en el cor i el cap durant vint anys” i que ha ressorgit amb força a partir del Sínode convocat pel papa Francesc. “Fran-

cesc ha demanat a tothom la seva opinió”, i el Sínode, explica Morlans, ha evidenciat com aquest tema “és una demanda que arriba de tots els continents”.

DEIXA BEN CLAR QUE EN CAP CAS “NO ÉS CAP LLIBRE CONTRA EL CELIBAT”

El plantejar-se que no només s’ordenin aquells cristians que tenen el carisma del celibat sinó també aquells homes que hagin mostrat dons per ser-ho, afirma Morlans, “era de justícia”. Per això l’autor i capellà parla de dos pulmons, “com un enriquiment”, i deixa ben clar que en cap cas “no és cap llibre contra el celibat”. Al contrari, l’autor fa un record agraït “a tots els capellans que van mantenir-se fidels en l’època en què tants altres van deixar el sacerdoci per raó del celibat”.

Als anys setanta, immediatament després del Concili Vaticà II hi va haver una literatura enorme sobre el tema del celibat, que es va tractar molt, perquè s’esperava una obertura en aquest àmbit. Molts d’aquells autors ja han mort. Se li sumava aleshores el fenomen de tants capellans que als anys 70 i 80 van deixar de ser-ho per raons del celibat.

“Abandonen el ministeri sacerdotal un 80% de persones, una forquilla entre 60 mil i 90 mil persones, sense comptar les religioses”. Per això, “és claríssim que cal repensar en aquesta qüestió, és un fet sistèmic i estructural que és el que explico per exemple en el primer capítol”.

“ELS CRISTIANS CASATS SÓN DE SEGONA DIVISIÓ”

Morlans creu que hi ha un buit dels teòlegs que han mort i dels que ja es van allunyar de l’Església sobre el tema, i que els capellans joves d’ara “tenen el celibat sovint com un arquetip primari, la puresa ritual, de l’Antic Testament però que no és cristià”.

“Cal trobar un altre llenguatge per parlar de la grandesa del celibat, i que no sigui a costa de fer pensar que els cristians casats són de segona divisió”, demana Morlans. I és que ell defensa el celibat “ben entès i escollit lliurement, com fan els religiosos, que tenen vots temporals que van analitzant i confirmant any rere any”.

Fotografia: Lestonnac de Badalona.

Com es viu el Ramadà a les escoles?

La tornada a l'escola després de Setmana Santa enguany també està marcada per la celebració del Ramadà, que acaba aquest dimarts 9 d'abril. A les escoles catalanes hi ha un munt d'alumnes que viuen aquest mes de pregària, dejuni i reflexió intensament. Per aquest motiu, els centres educatius miren d'acompanyar aquesta vivència i aproximar la tradició a la resta d'alumnes que no la coneixen. Ens expliquen aquest treball a les aules catalanes **Anna Planella**, directora de l'Escola Pia de Salt; **Jordi Rosanes**, director general de l'escola Vedruna Manlleu; i **Anna Gel**, tutora de l'aula d'acollida de Lestonnac de Badalona.

Les tres escoles amb què hem pogut parlar tenen alumnat que es troba enmig la celebració del Ramadà. De fet, en fan un matís: tots els musulmans celebren aquest mes sagrat, però només els que tenen l'edat adient i ho volen fer practiquen el dejuni. En aquest sentit, a Vedruna Manlleu hi ha una dotzena d'alumnes que s'abstenen de menjar durant el dia, a Lestonnac de Badalona en són una setantena i a l'Escola Pia de Salt una vintena. Les tres escoles coincideixen en la normalitat amb què es tracta aquesta vivència a les aules. "Tenim el Ramadà

totalment integrat en el nostre fer del dia a dia", explica Anna Planella. Des de Vedruna Manlleu es parla de la diversitat com "una riquesa" que s'aprofita per treballar amb els infants i joves. Rosanes destaca que, part d'aquesta normalitat, també ve donada gràcies a l'oportunitat que suposa tenir mestres musulmans al claustre de professors. "Fer-ho tan proper ens ajuda a no caure en el desconeixement", diu.

El que també ajuda a aquesta normalització és parlar de la festa a les aules tant abans que comenci, durant i un cop es finalitza. "És important conèixer la cultura del lloc on visc, però també és important fer presents les tradicions del lloc d'on vinc", assegura Anna Gel. Per aquest motiu, des de l'aula d'acollida de Lestonnac de Badalona es preparen materials que ajuden a treballar a les classes les diferents tradicions religioses dels alumnes.

A l'Escola Pia es fa cultura religiosa a l'escola i en el moment del Ramadà s'aprofita per parlar d'aquesta tradició, "igual que parlem de totes la resta de tradicions religioses", diu Planella. Enguany, la coincidència del Ramadà amb la Quaresma també ha permès fer "moltes simi-

lituds" entre religions i vivències d'alumnes, subratlla Rosanes. Cadascú viu el dejuni de maneres diferents, però els centres coincideixen que, durant les setmanes del Ramadà, es veu una evolució en els joves musulmans. "En un inici, el cos s'ha d'acostumar a aquest ritme, però els primers dies sempre es viuen amb la motivació de l'inici", explica Gel. Per contra, els darrers dies comença a pesar el cansament i això es percep en l'alumnat", expliquen des de Vedruna. Anna Planella assegura que són conscients que, durant tot el procés, "les emocions estan a flor de pell". Per aquest motiu, les escoles promouen espais perquè els infants "es puguin expressar".

Si bé les classes es duen amb plena normalitat, el cert és que a l'escola hi ha dos moments claus on fer dejuni pot marcar la diferència: l'espai de menjador i l'educació física.

En el primer dels casos, les tres escoles amb qui hem parlat coincideixen que els alumnes que fan el Ramadà prefereixen marxar a casa durant l'espai de migdia per estar amb la seva família i descansar. En el cas de l'esport i l'educació física o les activitats com excursions i sortides;

les escoles, evidentment, vetllen per la bona salut dels infants i joves. Des de l'Escola Pia posen d'exemple una sortida amb bicicletes que l'alumnat va fer ara fa uns dies: "Els vam dir als nostres alumnes que podien beure aigua". "En l'etapa d'adolescència s'entén que hi ha excepcions i nosaltres promovem que la seva salut va per davant de tot", explica Anna Planella. "Les famílies hi estan d'acord i col·laboren en aquest treball", hi afegeix.

En la mateixa línia s'expressa Jordi Rosanes que explica que per aquestes "excepcions" o "situacions concretes" compten amb el suport també de la comunitat musulmana i Afers Religiosos. Tant és així que, abans de començar el Ramadà, a Manlleu es va fer una reunió amb les diverses escoles del municipi i la presència d'Afers Religiosos. En aquesta trobada, l'imam de Manlleu va marcar l'inici i el final de la festivitat i va donar diverses indicacions i aspectes a tenir en compte perquè els alumnes puguin viure correctament el Ramadà durant aquestes setmanes.

Montserrat acull una exposició de 150 donacions rebudes durant la darrera dècada

La Sala Daura del Museu de Montserrat acull una nova exposició temporal feta a partir de 150 obres provinents de donacions que ha rebut l'equipament durant la darrera dècada. El total d'aquestes donacions són unes 10.000. La mostra 'Donacions 2012-2022' conté obres molt variades, que van des de l'art gòtic fins a la pintura figurativa del segle XX, i s'organitza en tres àmbits temàtics: el religiós, el retrat i el paisatge. La mostra es podrà veure fins al 30 de juny.

ACN | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Més de 200 joves reflexionen sobre la IA en la trobada anual de l'Escola Pia

Més de 200 alumnes de batxillerat de 13 centres de l'Escola Pia de tot Catalunya van participar divendres passat d'una trobada filosòfica al voltant de la Intel·ligència Artificial (IA). El 'Fem Àgora' és una trobada anual en què els joves comparteixen les reflexions que han preparat sobre un tema d'actualitat. Els alumnes han participat en l'esdeveniment a les instal·lacions de l'ESCAC de Terrassa acompanyats dels seus professors de filosofia i han preparat prèviament, per grups, les reflexions que han compartit amb experts en la matèria.

ESCOLA PIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Rebotiga n.115. Capellans i celibat

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Aquesta setmana amb el teòleg **Xavier Morlans** que acaba de **publicar** el llibre *Capellans cèlibes i capellans casats*. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisterri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Foto: Hospital Sant Rafael

Les Germanes Hospitalàries celebren els 25 anys de la canonització de sant Benito Menni

El 21 de novembre de 1999 al Vaticà va tenir lloc la canonització de **sant Benito Menni**, fundador de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús. Aquest divendres 12 d'abril la congregació ho celebra amb un **acte celebratiu** a l'església Nostra Senyora del Sagrat Cor, a Barcelona. Un acte homenatge a la persona que va treballar per aquells a qui ningú volia, els malalts de salut mental.

“Aquesta canonització no és només una fita en la història, sinó un far etern per a la família hospitalària i més enllà”, afirmen des de la congregació de les Germanes Hospitalàries. I és que el carisma i la missió hospitalària ve de lluny. L'any 1867, el Superior General de l'Orde de Sant Joan de Déu, el pare Alfieri, envia un germà italià, Benito Menni, que acabava de ser ordenat sacerdot, a restaurar l'Orde a l'Estat Espanyol. Hi arriba amb vint-i-set anys, “amb una mà davant i una mà darrere”, i obre el primer centre de Sant Joan de Déu a Barcelona, “i a tot l'Estat Espanyol”.

Menni comença aleshores amb un hospital modest de dotze llits per a nens tuberculosos. El situa on actualment es troba l'escola Sant

Miquel. L'hospital, anomenat de la Puríssima Concepció, s'inaugura el 14 de desembre de 1867, però s'ha de posar sota la propietat jurídica de Nonito Plandolit, un voluntari de l'hospital, ja que en aquells anys encara no estan ben vistes les institucions religioses i Menni a més és estranger.

El 1881 Menni funda la branca femenina, la congregació de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús al costat de **María Josefa Recio** i **María Angustias Giménez**. Poc després, el 1888 les hospitalàries obren la primera obra a Barcelona, l'Asil de Sant Rafael, avui transformat en l'Hospital Sant Rafael. I el 1895 les Germanes es fan càrrec del Psiquiàtric de Sant Boi.

Un home, Menni, "que va ser un gestor magnífic en l'època", explica **Manuel Arrebola**, coordinador d'Atenció Espiritual i Religiosa de l'Hospital Sagrat Cor de Martorell i membre del comitè organitzador de l'esdeveniment del 12 d'abril. Una figura que "va tenir una visió de futur impressionant", reconeix Arrebola, i que sobretot va fixar com a missió "treballar per aquell a qui ningú volia, el malalt de salut men-

tal". Un col·lectiu, explica Arrebola, que inclús avui dia en certes latituds "s'abandona com un gos oblidat".

LES GERMANES, EXPLICA, FA MÉS DE 140 ANYS QUE HO FAN, "MALGRAT AVUI DIA ES PARLA MOLT D'HUMANITZACIÓ DE LA MEDICINA COM QUELCOM NOU"

El carisma iniciat per Menni i que conserven les germanes 140 anys després també s'ha anat imprimint en els laics que treballen en els seus projectes. Arrebola defineix el carisma de la congregació en el concepte hospitalitat. "Un concepte que és síntesi d'una sèrie de valors molt nostres com l'acollida, el dedicar temps, espai i afecte envers els altres".

L'hospitalitat, per Arrebola, va molt lligada avui a un concepte més reconegut últimament però que fa molts anys que les germanes el duen a terme, la humanització, "posar en el centre el malalt", i en el seu cas, "el malalt de salut men-

tal". Les germanes, explica, fa més de 140 anys que ho fan, "malgrat avui dia es parla molt d'humanització de la medicina com quelcom nou". El seu marc d'identitat, el seu ADN, és el que els diferencia dels altres hospitals que també fan aquesta tasca "i que també la fan molt bé".

"Ens diferencia el com ho fem, com apliquem l'hospitalitat, un valor innegable, malgrat a ningú se li demana una adscripció eclesial concreta sinó que siguin bones persones, grans professionals i que estiguin disposades a posar en el centre les persones que atenem".

Les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús estan presents a 27 països. **A Catalunya**, tenen l'Hospital Sant Rafael i l'Hospital Mare de Déu de la Mercè, de Barcelona; el Complex Assistencial en Salut Mental Benito Menni, de Sant Boi (al costat dels Germans de Sant Joan de Déu); l'Hospital Sagrat Cor, de Martorell; i el Centre Psicopedagògic Mare de Déu de Montserrat, de Caldes de Malavella.

estab | im vinc | es

V Jornada d'Innovació
Pedagògica

BAULA

11 de maig

9.00 h - 13.30 h

Casa de la Convalescència, Barcelona

INSCRIU-T'HI!

www.baula.com/establimvincles

Coses d'Antes: La trona de predicar

No hi havia altaveus i esglésies i temples estaven plens de fidels. Per això calia poder veure i sobretot, escoltar el sacerdot quan es dirigia a l'assemblea de fidels. Avui, a Coses d'Antes, parlem de les trones, aquestes plataformes elevades proveïdes d'una escala i que situades en un lateral de les naus de les esglésies permetien que el capellà pogués veure, ser vist i sobretot, ser escoltat en predicar l'homilia o el sermó. A casa nostra la trona és el nom popular que rep el púlpit.

Convé dir que en molts temples les trones que s'han conservat -i salvat de la destrucció- han esdevingut exponents d'excel·lents treballs d'artistes que sobre pedra o fusta han deixat la seva empremta. Com tants altres exemples litúrgics, les reformes del Concili Vaticà II i la implantació d'altaveus i sistemes de sonorització van anar convertint les trones en un element del passat i van anar caient en desús. Tampoc hi va contribuir la sensació de superioritat que agafava el sacerdot en pujar uns metres per damunt de la resta de fidels juntament amb el record estès entre molta gent d'uns sermons on sovint regnava el to apocalíptic.

Les trones -a part d'embellir molts temples i ser un record d'un passat pròxim- avui dia sovint són utilitzades per realitzar alguna fotografia elevada durant les celebracions o bé per determinades actuacions solemnes com el Cant de la sibil·la en algunes esglésies. Convé dir, però, que el seu ús s'ha mantingut més vigent en espais closos com els refetors de monestirs i convents on un membre de la comunitat llegeix en veu alta textos sagrats o religiosos mentre la resta de la comunitat menja en silenci.

Si parlem de trones, també cal que parlem del tornaveu, l'element que com indica el seu nom, ajudava a reflectir i empènyer la veu del parlant en un temps que sense micròfons calia arribar fins al darrer banc de l'església. Els tornaveus són petites plataformes o el sostre mateix de la trona que amb la seva forma projecta la paraula del sacerdot. Hem de recordar que a molts programes de celebracions religioses es feia èmfasi en el sacerdot o religiós que predicaria durant l'ofici i que sovint venia de fora de la població,

motiu pel qual calia que el màxim nombre de gent l'entengués. Mentre que les trones a les esglésies han anat caient en desús, les trones infantils que permeten posar a taula els més petits en igualtat de condicions s'han popularitzat i han esdevingut un element indispensable a qualsevol llar on hi ha una criatura. Coses d'ara, d'antes i de sempre, ves per on.

VÍCTOR RODRÍGUEZ -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

El bisbe de Sant Feliu expressa el seu condol pel cas del Prat del Llobregat

Després de conèixer la notícia de l'assassinat dels dos nens i la seva mare al Prat de Llobregat, el bisbe **Agustí Cortés** va emetre un comunicat expressant el seu condol. En el text, Cortés demana viure "els fets execrables" amb "la fortalesa de qui és conscient i compromès en la tasca de canviar aquesta societat". D'altra banda, el bisbe també recorda que s'han de viure els fets "conscients i compromesos en la tasca de canviar aquesta societat, sobretot en l'àmbit de la família i l'educació".

BISBAT DE SANT FELIU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Més de 350 alumnes de Lestonnac de Barcelona netejaran la platja del Fòrum per fomentar el respecte al planeta

Sota el lema de 'CreAcció', el col·legi Lestonnac de Barcelona organitza una macro activitat per netejar les costes i els entorns de la platja del Fòrum de Barcelona. 370 alumnes del col·legi, aquest 18 d'abril, juntament amb tot el claustre de professors i la direcció del col·legi participaran d'aquesta "iniciativa emocionant" que organitzen en col·laboració amb la Fundació ECO-MAR per promoure la cura del planeta i fomentar la cultura del respecte pel medi ambient.

LESTONNAC DE BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Balcells visita les obres del nou centre que gestionarà Sant Joan de Déu Terres de Lleida

El conseller de Salut, **Manel Balcells**, ha visitat a Tremp els espais del futur Hospital de Dia de Salut Mental Infantil i Juvenil, el primer a la Regió Sanitària Alt Pirineu i Aran. Aquest nou equipament oferirà tractament intensiu i multidisciplinari en règim d'hospitalització parcial a infants i adolescents. El director gerent de **Sant Joan de Déu Terres de Lleida, Jaume Capdevila**, considera que "amb aquest dispositiu es consolida la nostra presència al territori evitant la pèrdua d'adherència al tractament per la dificultat en desplaçar-se a l'Hospital de Lleida".

SANT JOAN DE DÉU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia: TV3.

Francesc Torralba: “La fe ha estat un antídoto important per viure el dol”

“Jo he trobat consol en l’Evangeli i en els salms”. El filòsof i teòleg **Francesc Torralba** va perdre el seu fill en un accident de muntanya aquest mes d’agost. Després d’haver escrit en diverses ocasions sobre la mort i el dol, explica que viure-ho en primera persona “canvia molt la perspectiva”. Passats gairebé vuit mesos d’aquell terrible accident, Torralba va estar el cap de setmana passat al programa ‘Col·lapse’ de TV3 per conversar amb el periodista **Ricard Ustrell** sobre la mort, el dol i també sobre la importància de viure. En tot aquest procés, que encara avui viu, el filòsof assegura que la fe ha estat “un antídoto important”.

En la conversa amb Ustrell, Torralba es descriu com un “home de fe” i revela que les situacions límit, com la que va viure ell el 14 d’agost, “et qüestionen les teves conviccions”. “Jo entenc que hi hagi persones que en una situació límit deixin de creure”, explica. En el seu cas, però, la fe li ha donat esperança i en els textos de l’Evangeli o dels salms hi ha trobat un impuls i consol.

El filòsof i teòleg, abans de l’accident, havia escrit dos llibres sobre el dol i la mort. Ara ha pogut rellegir els dos llibres i subratlla que no

es desdium de les seves publicacions, però que si els tornés a escriure diria que “no hi ha paraules de consol”. Amb la mort d’un fill experimentes “el límit del llenguatge” perquè les paraules són “insuficients per consolar”. Ara bé, Torralba parla d’altres llenguatges que poden donar aquest consol: l’abraçada, el plor o també la poesia.

Viure el dol en primera persona et fa testimoni d’una experiència i et permet parlar amb autoritat, segons Torralba. “Molts cops parlem sense haver fet experiència i generalment fem el ridícul”, diu el filòsof. En aquest sentit, per a Torralba, el dol “és molt diferent teoritzat que en primera persona del singular”. Francesc Torralba no parla en cap moment de superar el dol. Per a ell, aquest verb és “inadequat”. “La mort d’un fill és una experiència de ruptura que has d’assumir i ho estem encara assumint”, diu. Parla de morts que es veuen a venir i d’altres, com la d’un fill, que són abruptes i traumàtiques. Aquestes generen “un impacte molt fort” que requereixen “un temps per digerir i assumir”.

Entre aquest temps hi ha diverses etapes. Torralba cita la negació, la indignació, la revelació, la resignació, l’acceptació i, finalment, la gratitud. “Gratitud per l’après, per les experiències, pel

viscut i pel record meravellós”, diu. Les fases es poden viure de diverses maneres i en diverses seqüències i també hi ha la possibilitat de “quedar-se atrapat” en alguna d’aquestes fases.

Enfrontament i evasió

Al llarg d’aquestes etapes, Torralba explica que ajuda molt parlar-ne amb amics, companys o, fins i tot, en grups de dol. “Tot això té un efecte sanador, però s’ha de respectar la voluntat de cadascú”, afirma. Ell és partidari d’explicitar-ho: “Jo sempre he criticat la tabuització de la mort”. “Per això estic aquí, per ser coherent”, afegeix Torralba en la conversa amb Ustrell. El filòsof també parla de la importància de combinar l’enfrontament i l’evasió davant d’una situació així. “L’enfrontament constant et desfà, però evadir-ho tota l’estona no ajuda a cicatritzar”, explica. Per a ell, el dol és com un onatge: hi ha ones de tristesa més fàcils de superar i altres tan grans que semblen un tsunami.

El 14 d’agost, Francesc Torralba era amb el seu fill fent una excursió llarga de gairebé 30 km amb molts desnivells. En un moment concret, el fill de Torralba va caure per un barranc i va impactar de tal manera que li va causar la mort

immediata. Ell no ho va arribar a veure perquè es trobava més enrere.

Quan va ser rescatat, Torralba va haver d’esperar que recuperessin el cos del seu fill: “Una visió que té un impacte molt fort emocional”. “Ningú em va donar la notícia perquè jo ja la sabia, però jo sí que vaig haver-ho d’explicar als meus amics i familiars; un dels moments més durs”, diu. En aquells moments, Torralba relata que sentia impotència i estupefacció: “T’adones que no pots salvar aquell que més estimes”. “És una lliçó d’humilitat perquè la mort no avisa, és tirànica, dèspota i aliena a la voluntat”, diu. Aquesta reflexió l’ha portat a “donar molt valor al fet de viure” perquè, per a Torralba, “cada dia conta”. “Et tornes molt més vitalista i això et porta a ser molt selectiu amb qui vas o què llegeixes, per exemple”, afirma el filòsof i teòleg.

Amb tot, després de diverses aparicions als mitjans, Torralba assegura que parlar de la primera persona del singular té un valor perquè la gent escolta i recorda. “I això deixa empremta”, conclou.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent... Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

Foto: Fundació Blanquerna

Pregó de Pasqua a Blanquerna: “L’Evangeli mai decep”

Com és tradició la setmana passada es va **celebrar** el Concert-Pregó de Pasqua que organitza la Fundació Blanquerna. Aquest any el pregoner ha estat el pedagog **Lluís Font**, que va ser professor i director general d’aquesta institució.

El pregó s’inicia recollint el relat de diversos testimonis de precarietat emmarcats en l’esperança de la Pasqua i fa un paral·lelisme amb la resposta que demana l’Evangeli. “L’Evangeli no decep mai”, és una de les idees centrals del pregó. I Lluís Font sintetitza cinc pilars essencials de l’Evangeli com l’imperatiu de l’Amor, el servei als altres, actuar d’acord amb la Veritat,

no tenir por, i tenir confiança. També emmarca aquesta invitació de l’Evangeli en el context mundial actual i amb l’aportació que es pot fer des d’Europa i des del món del coneixement. En el vídeo podeu veure el pregó sencer. A més del concert del Cor Blanquerna conjuntament amb el grup Sense Sal, al final de l’acte el president de la Fundació, **Josep Maria Carbonell**, va destacar alguns accents del pregó. Coincidint amb els 75 anys de Blanquerna va agrair la contribució de Lluís Font en la seva etapa de 17 anys com a director general.

El prefecte per la Doctrina de la Fe: “El Papa mai parlarà ex cathedra”

El prefecte de la Doctrina de la Fe, **Víctor Manuel Fernández**, ha presentat aquest dilluns a la Sala de Premsa del Vaticà el nou document de la Santa Seu '**Dignites infinita**'. Un document “fonamental” que, segons ha remarcat la Santa Seu, recorda que “tota persona té la seva dignitat inalienable”. La publicació del dicasteri de la Doctrina de la Fe toca temes com l'avortament, la gestació subrogada, la teoria del gènere, els canvis de sexe o el suïcidi. Ara bé, en la mateixa presentació, el cardenal Fernández ha estat molt clar amb la posició de l'actual Papa sobre aquests temes: “No parlarà mai ex cathedra, n'estic gairebé 100% segur”. Una declaració que deixa la porta oberta a possibles canvis en un futur sobre aquest document.

Acompanyat pel secretari de la Doctrina de la Fe, **Armando Matteo**, i la professora d'universitat **Paola Scarcella**; Fernández ha respost les preguntes dels periodistes davant la presentació d'aquest nou document “d'alt valor doctrinal”. Sobre la qüestió del canvi de sexe, el cardenal ha manifestat que es tracta d'una “tendència a voler crear la realitat” i que porta l'ésser humà a sentir-se “omnipotent” i a pensar que “amb la seva intel·ligència i voluntat” és

capaç de “construir-ho tot com si no hi hagués res abans”. Fernández ha manifestat que “la gravetat” de la qüestió “es fa especial” quan es parla de “nens sotmesos a tractaments quirúrgics o hormonal”.

Sobre l'avortament, recentment aprovat a França com a dret a la Constitució, Fernández ha dit que “quan un nen està creixent al ventre de la seva mare, pot ser una dona desenvolupant-se”. Per això, per la Santa Seu, és “el dret d’una dona contra el dret d’una altra dona”. Per a l’Església, el “dret principal és el dret originari: el dret a la vida”. Mentre que sobre la gestació subrogada, Fernández ha recordat que amb aquesta pràctica “el nen es converteix en objecte d’un desig”. Sobre aquesta afirmació, però, ha manifestat que l’Església compren “la sensibilitat de la persona que desitja un fill propi”.

Un document que consolida el pensament cristià clàssic i contemporani

En la roda de premsa, Fernández també ha recordat el missatge del papa Francesc: “acollir tothom”. “Fins i tot als que pensen diferent en temes de sexualitat i matrimoni”, ha dit.

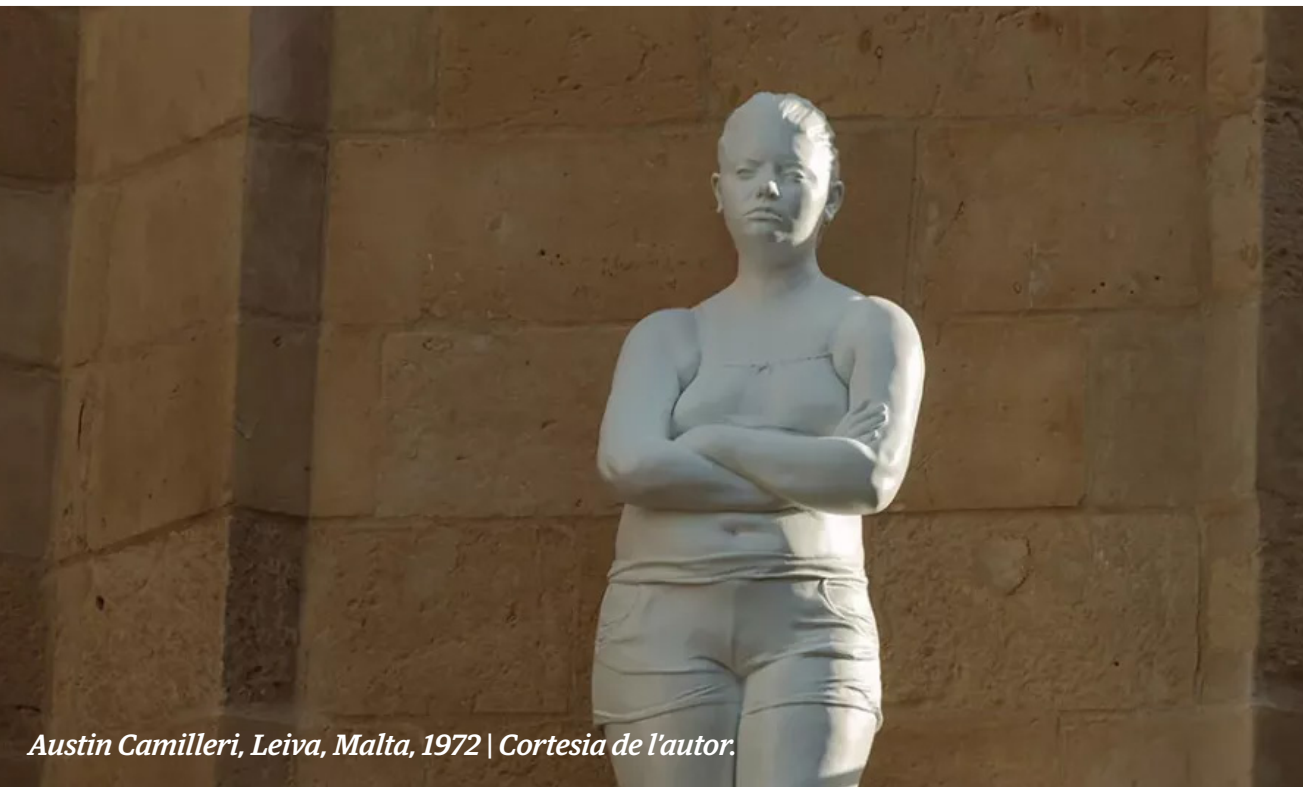
En aquest sentit, ha augurat que el document tindrà “un impacte universal” perquè el món “necessita redescobrir les implicacions de la immensa dignitat de la persona per no perdre el rumb”. Dignitat infinita, ha afegit el cardenal argentí, no pretén ser “un vademècum” de coses ja dites. Si no un instrument “per recollir i consolidar el que han dit els pontífexs més recents i sintetitzar les novetats ofertes pel Papa actual sobre un tema estructurat del pensament cristià clàssic i contemporani”.

Davant les crítiques al papa Francesc, el prefecte per la Doctrina de la Fe ha manifestat: “Alguns que adoraven el Papa fa uns anys ara diuen que el Papa només cal escoltar-lo quan parla ex cathedra”. I ha continuat amb fermesa: “Escoltin, el Papa mai parlarà ex cathedra, mai no voldrà crear un dogma de fe o una declaració definitiva”. D’aquesta manera, ha deixat la porta oberta a possibles canvis d’aquesta doctrina en un futur.

També ha recordat a “aquells qui pensen que Francesc està fent massa passes endavant”, que en molts casos a la història un Papa ha dit una cosa diferent del seu predecessor. L’exam-

ple més recent és el de la pena de mort, que Francesc va voler abolir des del Catecisme.

Durant la presentació també s’ha parlat de *Fiducia Supplicans*, el document sobre les benediccions a persones “en situació irregular”. El cardenal ha destacat que, segons enquestes externes, ha registrat “més de 7.000 milions de visualitzacions a internet, mentre que molts documents ni tan sols recordem el seu nom”. També que ha aconseguit el consens de més del 75% dels menors de 35 anys a Itàlia. Per a Fernández, el document no era una “arenga defensiva”, com van suggerir alguns periodistes presents a la sala. “La realitat és que fins ahir no pensava dir res, però no podem fer com si no passés res, com si fugíssim de la realitat amb tot l’emblemàtic que hi ha hagut”, ha dit. “Per això he ampliat el meu discurs”, ha conclòs.

Austin Camilleri, Leiva, Malta, 1972 | Cortesia de l'autor.

Una exposició retrata la divinitat femenina al llarg dels anys

Al CaixaForum de Barcelona es pot veure fins al 9 de juny l'exposició, 'Venerades i temudes. El poder femení en l'art i les creences'. Es tracta d'una mostra organitzada pel British Museum i la Fundació "La Caixa" que intenta donar resposta a preguntes com: Què caracteritza la imatge d'una deessa? Com ha estat imaginat el poder diví femení al llarg dels anys? Com ha estat representat?, entre d'altres.

La resposta a aquestes qüestions sortirà de l'observació d'un conjunt d'imatges, algunes de les quals prou controvertides, com la figura d'Eva al jardí de l'Edèn menjant-se el fruit de l'arbre del coneixement del bé i el mal i oferint-lo a Adam, o la imatge nua de la deessa Afrodita o Venus que segons les llegendes tenia la capacitat de fer tornar bojos els homes.

Malgrat el seu innegable didacticisme, l'exposició està molt marcada pel seu lloc d'origen, el British Museum de Londres i la religió anglicana. El British és un museu que, en gran part, és resultat del colonialisme britànic. Així doncs, la mostra presenta un clar biaix oriental, és a dir, molta presència de l'hinduisme i el budisme, més un pessic d'animisme de l'Àfrica i del món

clàssic i molt poca presència del cristianisme, on la devoció a Maria com a Mare de Déu és quasi anecdòtica.

Un segon element que pot ajudar a entendre la selecció d'obres d'art que comentem és que l'Església anglicana, des del seu naixement entre el 1534 i el 1662, era antimariana i en els seus inicis es va dedicar a eliminar totes les pràctiques tradicionals relacionades amb Maria i en conseqüència es van destruir tots els santuaris del país i fins i tot es va prohibir resar el rosari entre altres fets.

A LA FEMINITAT, HISTÒRICAMENT PARLANT, SE LI HA EXIGIT UNA PERFECCIÓ I UN CONEIXEMENT ABSOLUT QUE QUEDA A ANYS LLUM DEL QUE S'HA EXIGIT A LA MASCULINITAT

La primera part de l'exposició es dedica a parlar de la creació i la natura i s'hi afirma que la fragilitat que comporta dependre de la benevolència i la fertilitat del món natural podria ser la

causa que, al llarg de la història, la Terra s'hagi personificat amb el gènere femení. Parlem de la Mare Terra o la Pachamama, dels pobles indígenes dels Andes. Cal recordar que la Constitució de l'Equador, del 2008 estableix que la Pachamama és una entitat legal. El resultat és que les creences que connecten el poder femení amb la creació, la natura i la fertilitat de la Terra estan molt esteses per tot el món i són presents en el pensament humà des de fa milers d'anys.

La segona part està dedicada a la passió i el desig. S'hi reflexiona, a partir d'imatges i o escultures, que l'amor, la luxúria i el desig són elements poderosos en la vida dels humans i poden comportar harmonia, desordre, alegria, unitat, sofriments o conflicte. Aquesta varietat d'adjectius ha estat present en les diferents tradicions religioses com una benedicció que eleva la ment i ens acosta a l'esfera divina o bé com una distracció perillosa i maligna a la qual cal resistir-se.

Quan Constantí va promulgar el cristianisme com a religió de l'estat, els primers teòlegs cristians van condemnar totes les altres religions i

qualificaven els seus deus com a dimonis disfressats. Una altra idea que es va difondre va ser que el desig sexual era l'antítesi de l'experiència espiritual i no pas una part d'ella. Aquest precepte va comportar l'aparició de conceptes teològics sobre la inferioritat espiritual de la dona a través de la concepció d'Eva com la primera pecadora o la primera temptadora del pensament cristià. A tall d'exemple, l'exposició mostra una xilografia del segle XVI de Lucas Cranach el Vell on la serp pren la forma d'una dona.

Per tant, l'art cristià del Renaixement interpreta el relat del Gènesi a la llum de la doctrina patriarcal. Aquesta concepció parteix del relat del Gènesi i del moment en què la serp, el més astut de tots els animals, necessita cinc versicles per convèncer Eva que Déu ha mentit, que menjar-se el fruit no la durà a la mort sinó que s'assemblarà a un déu, ja que posseirà el coneixement del bé i el mal. Aquest desig de saviesa és el que fa que Eva mengi el fruit. De la participació d'Adam, les escriptures diuen: "En donà també al seu home, i en van menjar tots dos." En fer la primera mossegada se'ls obren els ulls, prenen consciència del seu cos nu i corren a

amagar-se. Quan Déu descobreix la seva transgressió els expulsa del Paradís.

El relat d'Adam i Eva també apareix a l'Alcorà, però a diferència de la narració bíblica tots dos són temptats, mengen alhora i després se'ls castiga i expulsa alhora. Per tant, per una Eva és la dona que cerca la saviesa i per altres és la primera pecadora. Ara bé, darrera aquesta visió apareix l'afany d'eximir els homes de la culpa de la caiguda.

Tertulià al segle II deia respecte d'Eva: "Tu ets la porta del dimoni; tu ets qui va obrir el segell d'aquell arbre; tu ets la primera transgressora de la llei divina". La noció cristiana segons la qual el sexe i la influència femenina eren elements que allunyaven la persona de la divinitat es va estendre per tot el món amb l'evangelització.

Un concepte dual sobre la maternitat

El tercer apartat de la mostra tracta de la màgia i la maldat, gira entorn dels dimonis, els monstres o les bruixes que pretenen destruir o corrompre la humanitat. També hi trobem com les societats que valoren la submissió femenina, tant les antigues com les més modernes, apro-

fitaren la possibilitat d'emetre acusacions de bruixeria per empresonar, torturar o executar dones pel seu suposat poder maligne.

El quart apartat parla de la justícia i la defensa, en el sentit que també han existit moltes guerreresses, dones soldat o reines al capdavant de grans exèrcits. És ben cert que, majoritàriament, es tracta de casos aïllats que no han pogut contrarestar el fet que l'estratègia, la valentia o la força física són trets molt més presents a la masculinitat.

L'antiga deessa Sekhmet i la contemporània Kali són mares que protegeixen els seus devots del mal i els alliberen de la por. Representen el concepte dual de la maternitat, és a dir, amable i fort o compassiu i ferotge.

La connexió de la dona amb la natura, l'aigua o la Lluna

En cinquè lloc, s'esmenta la composició i la salvació. La Mare de Déu és una de les figures espirituals més venerada arreu del món. El culte i la devoció a Maria ha crescut en els darrers dos mil anys i ha adquirit una gran varietat de significats a les diferents branques del cristi-

anisme i de l'Islam. Les referències de Maria a la Bíblia són escasses, també apareix a l'Alcorà on es desgranen detalls dels seus primers anys. La sura dinou sobre Maria la reciten les dones abans i després del part. En el catolicisme i en l'església ortodoxa, Maria ocupa una posició destacada: és la guia i la mare dels fidels, els escolta, els acompanya i intercedeix davant per ells davant Déu, ja que Maria, en acceptar el pla del Senyor d'engendrar i parir el seu fill, té un paper actiu en la salvació de la humanitat.

Per tot plegat se la representa asseguda en un tron, règiament vestida, amb una corona a sobre el vel mentre agafa el seu fill amb el braç esquerre. Es tracta d'una escena plena de naturalitat en la qual, ocasionalment, per sota del seu vestit surt el seu peu que aixafa un monstre que simbolitza la seva participació en el triomf del bé per sobre el mal.

La devoció a la Mare de Déu va créixer a partir del segle XIV i alguns estudiosos afirmen que, aquest fet, va coincidir amb una època en què hi havia una forta influència social de les dones aristocràtiques, del govern de diferents reines i d'una nova espiritualitat femenina desenvolupada per noves veus com la d'Hildegarda de Bingen.

La mostra clou amb un conjunt d'obres contemporànies que parlen de la connexió de la dona amb la natura, l'aigua o la Lluna.

Vol fer reflexionar el visitant envers el poder del patriarcat i del paper femení en la societat actual. Diu Maria Zambrano que la dona ha d'oïr el seu interior, la veu de les seves pròpi-

es entranyes per saber el que cadascuna, com si fos una guspira divina, ha vingut a fer al món, i conèixer el què és bo per a una mateixa i per a les persones que tenen al seu entorn més proper i també al més llunyà.

A tall de conclusió, a la feminitat, històricament parlant, se li ha exigut una perfecció i un

coneixement absolut que queda a anys llum del que també, històricament parlant, s'ha exigut a la masculinitat.

JOSEP GORDI -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui ALTA i el vostre nom.**

Mor el capellà Pere Dalmau Vidal, rector de les parròquies de Reus de l'Assumpció i Sant Joan Baptista

Pere Dalmau i Vidal, rector de les parròquies de l'Assumpció de Reus i de Sant Joan Baptista, va morir el diumenge 7 d'abril a l'edat de 76 anys. Des del setembre, Dalmau també era rector de la parròquia de Sant Martí d'Altafulla. El funeral tindrà lloc aquest dilluns 8 d'abril a les 17h, a la parròquia de Santa Caterina de Vinyols i els Arcs.

Els darrers dies de Dalmau van ser "de consol i de preparació per la vida autèntica", explica **Jordi Figueras**, rector de Calafell i Cunit. Amb ell va compartir vivències d'Església quan Dalmau era vicari a Vilaseca i Figueras era seminarista a Salou. D'ell en destaca el treball i la "mirada bona" pels altres. També remarca la seva generositat, "de la qual en sóc testimoni directe", diu.

Pere Dalmau Vidal va néixer a Vinyols i els Arcs el 1948. Va estudiar al Seminari de Tarragona, i va continuar la llicenciatura en Teologia a la Facultat de Teologia a Barcelona. Es va ordenar capellà el 1975 a Vila-seca, on va exercir de vicari durant deu anys.

Dalmau i Vidal ha estat també consiliari català de la JARC, el sector dels Joves Catòlics de

Comarques de l'Acció Catòlica. El seu pas per aquest sector el recorda Carles Catasús, qui també va ser-ne consiliari. "Enamorat dels pobles, del món rural i dels joves: sempre amb ganes de descobrir, de créixer i de noves oportunitats pastorals", diu Catasús. En destaca la creativitat i fidelitat: "un home tot ell abocat a l'alegria de l'Evangelí".

Rector successivament de les parròquies de Masllorç, Salomó Bonastre, Masarbonès, Can Ferré, L'Espluga de Francolí, Senan, Vimbodí, Constantí, Vilallonga del Camp i darreament de Sant Joan Baptista de Reus, i des de l'any 2021 també rector de l'Assumpció de Reus i des del setembre de 2023 també d'Altafulla. També es va implicar com a membre del Sindicat d'Unió de Pagesos en els seus temps de capellà obrer. Responsable del Seminari de Pastoral Rural al Centre d'Estudis Pastorals

Consiliari, així com de diferents esplais cristians. Coautor del llibre *Sóc a la porta i truco... Una proposta per als joves* (Barcelona, 2012). Era col·laborador habitual en publicacions periòdiques eclesials.

Dalmau també va treballar intensament en la reforma de l'església parroquial de Sant Joan Baptista de Reus. Eloi Aran, amb qui van compartir aquest treball, subratlla l'aprenentatge plegats. "Ens va quedar pendent la reforma de l'altar i l'ambó", afirma.

Aran parla de Dalmau com un "apassionat per l'acció pastoral". "Era un home creatiu, capaç d'inventar-se jocs per treballar els valors cristians en família o muntar jornades de lectura continuada de la Bíblia", diu. Alhora, "tocava molt de peus a terra", ben conscient de les pífies i limitacions humanes.

Actualment, també ostentava la presidència de la Fundació Privada Universitària Sant Joan de Reus. Creada l'any 1996 amb la intenció d'acollir estudiants universitaris en un espai de convivència i creixement personal en el centre de Reus.

Fotografia: L'Església Ortodoxa, parròquia Protecció de la Mare de Déu, Barcelona

Idolatria o veneració

**MARIA ROSA OCAÑA
A NADIEZHDA**

Recordo quan Tània, em va explicar que, anant en tren, va compartir una conversa amb dues noies i que, al final de la seva conversa va sortir el tema de la religió. Quan ella digué que era cristiana i ortodoxa les noies es varen quedar pensatives i una d'elles va preguntar que qui eren els cristians ortodoxos... després d'un silenci, sense que Tània pogués respondre, l'altra noia digué... Sí, són els "adoradors de les imatges"... idòlatres. Tània es va quedar perplexa de la resposta, davant de l'opinió que es tenia sobre l'Ortodòxia.

Quan va intentar explicar que no es tractava d'això, no va poder, ja que arribà la seva parada per baixar del tren, i senzillament s'acomiadà amb un: "a Déu!"

Però les paraules d'"Adoradors de les imatges", li van quedar gravades en el seu cor, perquè s'allunyaven totalment del que en realitat era la seva praxi i el que es vivia dins de l'Ortodòxia.

Ella en els seus estudis havia après que la Tradició Iconogràfica, art considerat sagrat des dels

set concilis universals, quan en el sèptim (any 841) es proclamà la licitud de les icones, fent sempre la distinció entre adoració i veneració. Sempre s'ha proclamat que l'adoració només és deguda a Déu.

Aquesta acceptació no es basa en el "Decàleg de Moisès" (Antic Testament) sinó en el fet de l'Encarnació del Fill de Déu, (Nou Testament) que prengué cos i rostre humà i és en aquest sentit que el Crist, és el Prototip de totes les icones, i es poden representar.

Les icones es veneren amb respecte per allò que signifiquen... i es veneren amb amor, devoció i tendresa i el seu objecte és la pregària.

Fa poc, el segon diumenge de Quaresma (aquest any hi ha molta diferència entre els dos calendaris, el gregorià i el julià) s'ha commemorat el Diumenge de l'Ortodòxia, en què es beneeixen les icones que les famílies porten des de les seves cases, aquelles en què, habitualment, juntament amb les Sagrades Escriptures i llibres de pregàries s'efectuen davant d'elles, amb

la llàntia encesa, en aquell indret de la casa que es reserva per l'oració.

La Tània, tot caminant reflexionava donant-se compte de què un mateix pot estar molt equivocat i allunyat sobre els altres, i la realitat és que hi ha un gran desconeixement del veritable sentit del qual tradicions tan antigues guarden com un gran tresor que aporta vida i llum a la gent que s'apropa amb fe, que no es pot d'entrada posar "etiquetes" sense, en realitat saber gaire cosa, d'una tradició que és mil·lenària, en aquest cas, i que es transmet a través de generacions amb l'habilitat d'un artesà, com és l'iconògraf, i que amb humilitat i virtut ha après un llenguatge totalment bíblic i espiritual, que es transmet a la persona que el contempla i venera, sense que per això sigui un "Adorador d'Imatges". Els iconògrafs normalment són persones anònimes, que no busquen la seva reputació, sinó que són com els escriptors que transmeten en imatges allò que la Paraula proclama.

Es compleixen trenta anys de la restauració de la Capella Sixtina del Vaticà

DT, 09/04/2024 | LA VANGUARDIA

La Santa Seu concedeix a l'Abat Oliba CEU la indulgència plenària pel seu 50è aniversari

DC, 10/04/2024 | LA VANGUARDIA

Sor Lucía subhasta una samarreta signada de Messi per acabar de pagar un hospital de campanya per a Ucraïna

DC, 10/04/2024 | REGIÓ 7

Els bisbes europeus: "L'avortament mai serà un dret fonamental"

DC, 10/04/2024 | VATICAN NEWS

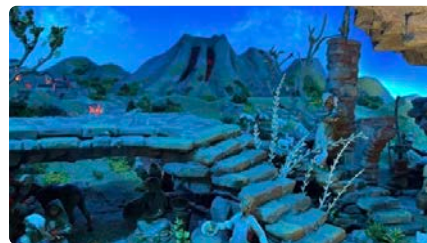
Final del ramadà multitudinari amb pregàries en cinc llocs de Lleida

DJ, 11/04/2024 | SEGRE

Entitats d'Església celebren que s'impulsi una ILP per a la regularització extraordinària de persones estrangeres

DJ, 11/04/2024 | LA VANGUARDIA

Tarragona acollirà el seminari 'Pessebrisme i Patrimoni'

DV, 12/04/2024 | TORNAVEU

Una parròquia de Badalona acull una de les famílies afectades per l'esfondrament al carrer Canigó

DV, 12/04/2024 | EL PUNT AVUI

31 | LA SETMANA A LES XARXES

La Sagrada Família @sagradafamilia

2016 - 2024

La Sagrada Família @sagradafa... · 6 d
CAT, Sabeu quants anys separen aquestes dues imatges?
Al final del dia us donarem la resposta 😊

ES: ¿Sabéis cuántos años separan estas do...

21:15 · 05 d'abr. 24 · 7175 Visualitzacions

Escoles FEDAC @EscolesFEDAC

El patronat de les #escolesFEDAC ha visitat el Berguedà per aprofundir en els projectes de @FEDACGironella i @FEDACXarxa de la mà dels seus alumnes i educadors ❤️💚
#avuixdemà
#EscolesAutèntiquesxPersonesÚniques

20:06 · 10 d'abr. 24 · 444 Visualitzacions

Monestir de Poblet @MonestirPoblet

Avui en acabar la Missa Conventual hi hagué la cantada de caramelles de Vimboldi i Poblet, Veu de la Terra. @AjTVIP

11:48 · 07 d'abr. 24 · 347 Visualitzacions

Escola Pia Catalunya @escolapiacat

Preparades pel #reciclacultura2024 ?

Fem del Sant Jordi una diada solidària, organitzant punts de venda de llibres i altres activitats. La recaptació es destinarà a projectes educatius per infants i joves en situació de vulnerabilitat.

Col·labora a [reciclacultura.org](#)

20:02 · 09 d'abr. 24 · 395 Visualitzacions

Solidaritat Sant Joan de Déu @solidaritatSID

L'exposició 'Preguntar cura' d'@OHSantJoandeDeu ja ha arribat a Barcelona A través de l'habitació de l'Alex, la instal·lació parla de benestar emocional de joves i adolescents 🌟.

La pots visitar al centre comercial @DiagonalMar, planta 1.
Des del 10 d'abril al dissabte 13 d'abril, en horari continuat de 10 a 21h.

Divendres 12 d'abril a les 19h es gravarà en directe davant de l'exposició un episodi del podcast 'Dentro' de @RadioPrimavera amb Carolina Iglesias (@percebesygrelas) i Jordi Mitjà, infermer del @SJDbarcelona_ca 📺. No t'ho perdís! 📌

#PreguntarCuraSID

Sant Joan de Déu CAT | 3 més

13:54 · 10 d'abr. 24 · 324 Visualitzacions

Abadia de Montserrat @montserratinfo

El Museu de Montserrat presenta un diàleg entre la diversitat d'obres rebudes durant la darrera dècada - La mostra Donacions 2021-2022, comissariada per S?... #Montserrat #Noticies #Actualitat #MuseudeMontserrat [abadiamontserrat.cat/](#) [el-museu-de-mo...](#)

21:44 · 05 d'abr. 24 · 767 Visualitzacions

Fundació Pere Tarrés @Fundperetarres

La @Fundperetarres assisteix aquesta tarda a la presentació de la "Guia pràctica per a un patronat efectiu. Liderant fundacions al segle XXI" de la @CCFFundacions a @FCLP.Fundacio. #GuiaPatronatsCCF

20:27 · 10 d'abr. 24 · 205 Visualitzacions

Obs Blanquerna @ObsBlanquerna

Per una Església més sinodal, en parlem avui amb el bisbe Conesa i la directora de l'@ObsBlanquerna @amiamdiez. Editat per @LlibreriaClaret:

7:17 · 11 d'abr. 24 · 200 Visualitzacions

Vedruna Catalunya Educació @VedrunaCat

Avancem de debò quan és tot l'equip qui empeny! Avui @manelsalas24 ha explicat a l'@edtechcongressbcn24 com estem desenvolupant el mòdul de programacions didàctiques a les escoles Vedruna junt amb @escolapiacat i @Clickedu #omioe #escolacompetent

Educació

22:08 · 09 d'abr. 24 · 586 Visualitzacions

Afers religiosos @afersreligiosos

Avui es celebra el Aïdu l-fitr, la festa de ruptura del dejuni del #Ramadà Marca el final de les privacions i es caracteritza per l'alegria familiar. A primera hora, és habitual que els musulmans es reunixin a la mesquita per fer les oracions en comunitat

afersreligiosos.gencat.cat
Aïdu l-fitr

9:45 · 10 d'abr. 24 · 373 Visualitzacions

Claretians de Sant Pau @claretiansCAT

L'@esplaiestel commemora amb una eucaristia els 50 anys d'història [claretpaulus.org/ca/2024/04/09/...](#)

9:52 · 09 d'abr. 24 · 43 Visualitzacions

Jesuïtes Catalunya @jesuïtescat

El jesuïta Joan Carrera va participar a la trobada de la xarxa @ecoparroquies. Va plantejar la necessitat de deixar enrere el paradigma del creixement il·limitat i cercar alternatives inclusives, comunitàries i respectuoses amb el medi ambient. [i.mtr.cool/sjprzvkys](#)

17:02 · 11 d'abr. 24 · 62 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà i Jordi Llistnerri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Momba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Glòria Barrete | suport@catalunyareligio.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de:

